

گزارش ارتش آزادیبخش ملی ایران

جهانی پایه نشریت

فصل سوم

مقر فرماندهی ارتش
آزادیبخش در اشرف
پس از تخلیه
و تحويل به سازمان ملل

۱۳۹۲ شهریور ۲۰

مقر فرماندهی ارتش آزادیبخش در اشرف پس از تخلیه و تحويل به سازمان ملل

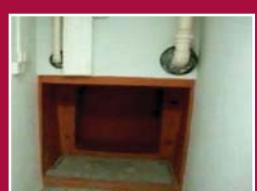
۱۳۹۲ شهریور

پناهگاه زیرزمینی ساخته شده
پس از بمباران و حملات موشکی رژیم

۱۳۷۲

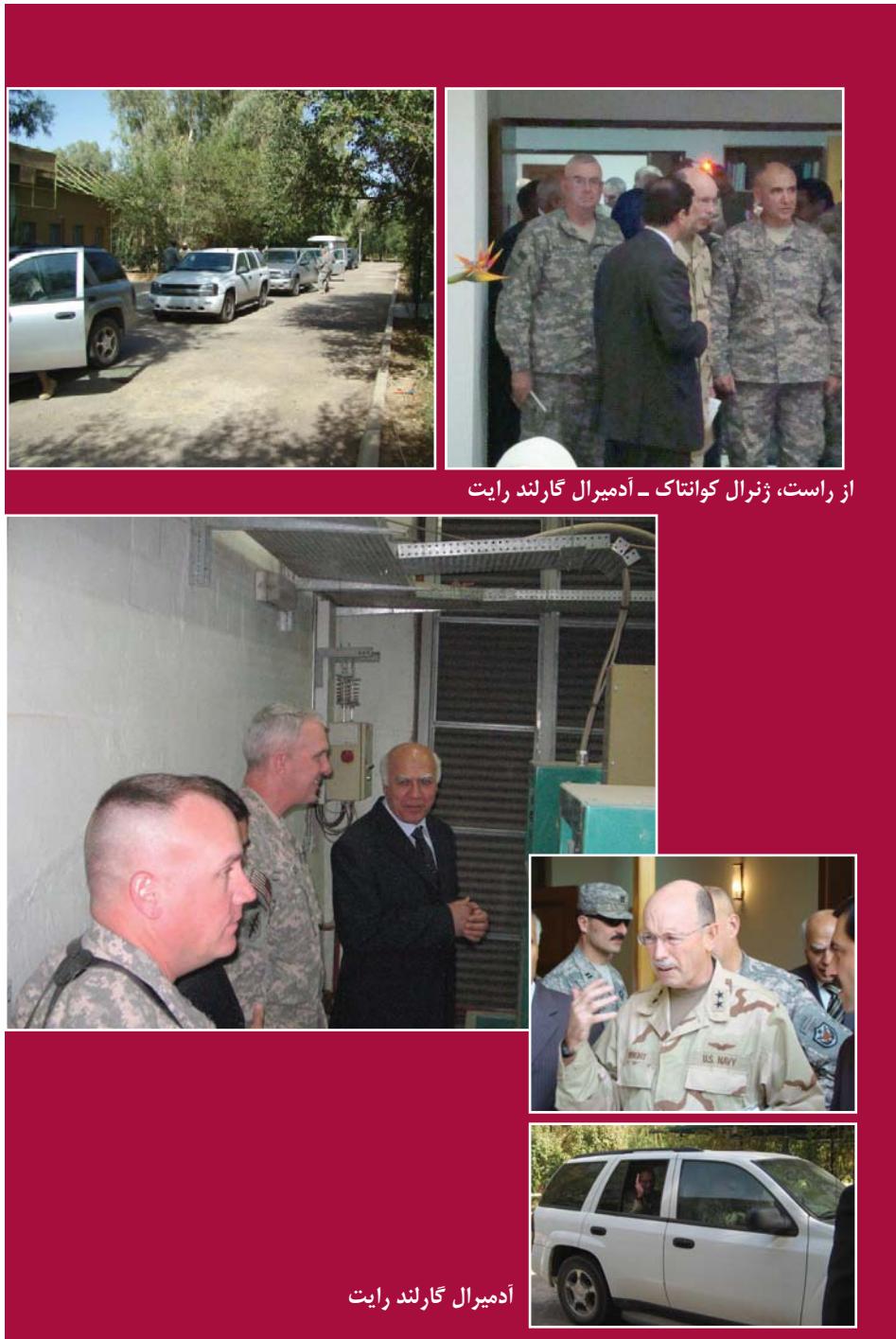
بازدید نیروها و فرماندهان آمریکایی پس از جنگ و اشغال عراق

۲۰۰۸-۲۰۰۳

راست:
آدمیرال
گارلند رایت

بازدید نیروها و فرماندهان عراقی پس از انتقال حفاظت به نیروهای عراقی

فروردین ۱۳۸۸

اظهارات خانم رجوی

اطلاعیه دبیرخانه شورای ملی مقاومت درباره اشرف

(۲۸ دسامبر ۱۳۹۰)

... برخلاف این‌که گفته می‌شود دولت عراق از تعداد و هویت ساکنان اشرف و آن‌چه در این شهر می‌گذرد، بی‌اطلاع است، لازم است یادآوری کنم: اول، دولت عراق در روزهای ۱۶ تا ۲۰ فروردین ۸۸ (۵ تا ۹ آوریل ۲۰۰۹) به‌مدت ۵ روز، یکایک ساکنان اشرف را بدون استشنا، انگشت‌نگاری و ثبت‌نام و احراز هویت کرد.

دوم، دولت عراق از روز ۸ اسفند ۱۳۸۷ (۶ فوریه ۲۰۰۹) تا ۱۲ اردیبهشت ۸۸ (۲۲ آوریل ۲۰۰۹) با تمام ساکنان اشرف به‌طور خصوصی و انفرادی در محل گردان عراقی، زیر نظارت نیروهای آمریکایی و صلیب‌سرخ بین‌المللی، مصاحبه کرده است. در جریان همین مصاحبه‌ها، ۱۱ نفر تصمیم به ترک اشرف گرفتند و تلویزیون دولتی عراق در روز ۲۶ فروردین ۸۸، ندامت آنها را که با حضور مقامات امنیتی عراق ضبط شده بود، پخش کرد.

سوم، دولت عراق در روزهای ۲۹، ۳۰ و ۳۱ فروردین ۸۸ با یکان سگهای پلیسی به‌مدت ۳ روز همه ساختمانها و تأسیسات و زمینها و یکایک افراد اشرف حتی وسایل زنان را هم تفتیش کرد و سند امضاشده آن موجود است.

چهارم، قبل از حملات ۶ و ۷ مرداد ۸۸، یک نماینده دولت عراق به‌نام آقای سليم در داخل اشرف مستقر بود و در تمام ساعتهاش شب‌نه‌روز بدون هیچ مانعی به همه‌جا دسترسی داشت.

علاوه بر این، ساکنان اشرف پس از انتقال حفاظت از نیروهای آمریکایی به نیروهای عراقی، در اوایل سال ۲۰۰۹، از نیروهای عراقی به بهترین صورت استقبال کردند و بیش از ۱۰ میلیون دلار ساختمانها و تأسیسات و تجهیزاتی را که طی دو دهه با هزینهٔ خود ساخته یا خریداری کرده بودند، در اختیار آنها قرار دادند.

negotiations related to the signing of the Memorandum of Understanding with the UN. As the UN statements have pointed out, the SRSQ was only a facilitator in the negotiations. As a result, the MoU has not sufficiently emphasized on the minimal assurances and was therefore not acceptable to Ashraf residents. But the categorical emphasis by Secretary Hillary Clinton, Secretary General Ban Ki-moon, Baroness Ashton, António Guterres, and in particular the letter by Amb. Martin Kobler, contained the crisis and resolved the very complex problem.

The UN Secretary General stated: "He believes that the agreement lays the foundation for a peaceful and durable solution to the situation, respecting both the sovereignty of Iraq and its international humanitarian and human rights obligations," and "that any violence or attempt at a forcible solution would be unacceptable."

Addressing by the ten monitoring process an follow very

Mr. António voluntary a immediate

Finally, the relocate b December statements Commissie

The SRSQ "The MoU exclusively Government from Camp Iraq.

Given the i arranged by "Safe and t to other co "Upon arr Camp Libe "I am awar my efforts' arrangement Iraq." "With rega reaching a

Mrs. Rajav number or attention:

First – from April 5 to 9, 2009 in a span of five days, the Iraqi Government has fingerprinted, registered, and identified every single Ashraf resident, without exception;

Second – The Iraqi Government has privately and individually interviewed all Ashraf residents, under supervision of the Iraqi Foreign and International Committee of the Red Cross, from February 22, 2009 to April 15, 2009 members of the Iraqi battalion. During these interviews, 11 persons decided to leave Ashraf and Iraqi state television broadcast these individuals repentence in the presence of Iraqi security officials on April 15, 2009.

Third – The Iraqi Government searched all buildings and facilities and all grounds and each single resident in Ashraf including women's personal effects with a trained police dog unit for three days on April 18, 19, and 20, 2009. The official signed document of this search is available on request.

Fourth – Before the attacks of July 28 and 29, 2009, a representative of the Iraqi Government, Mr. Salim, was resident inside Ashraf and had unfertered access to every place in Ashraf 24/7.

In addition, after the United States transferred the protection of Ashraf to Iraqi forces in early 2009, Ashraf residents warmly welcomed the Iraqi forces. They also handed over \$10 million worth of buildings and facilities to the Iraqi forces which they had built with their own funds in over two decades.

While underlining the red lines of the Ashraf residents in not surrendering to the religious fascism ruling Iraq and the demands of its supreme leader, Mrs. Rajavi recognized the successive flexibilities shown by Ashraf residents, which were ultimately reflected in accepting the UN and US plan. There were:

- Yielding on a 26-preminent legal sc
- Accepting the Eu
- Accepting the U declare readiness:

And finally, and thousands of res They built a res parks, sports an Iranian regimes

In conclusion, who worked 8 provocations vigilance to j items stipula Secretariat

December

National Council of Resistance of Iran

شورای نیاز مقاومت ایران

Maryam Rajavi expresses gratitude to Secretary Clinton for humanitarian approach to safety and security of Ashraf residents, and appreciate efforts by UN Secretary General, UN Secretary General's Special Representative for Iraq, UNHCR and Baroness Ashton

- Mrs. Rajavi announced that having received assurances and the letter of Mr. Martin Kobler, SRSQ for Iraq, announced that as a gesture of goodwill, 400 Ashraf residents are prepared to go to Camp Liberty with their movable property and vehicles at first opportunity.
- The Secretary General's statement in this respect, which states that the agreement with the Iraqi Government is a "foundation for a peaceful and durable solution," and the SRSQ's clarifications about this agreement in his letter to Ashraf residents is a good start of his promise to continue efforts to resolve outstanding issues has persuaded the residents to begin relocation based on the statements by Secretary Clinton on December 23 and the SRSQ's letter on December 28, 2011.
- I have personally called on Ashraf residents to count on and trust these foundations and statements by Secretary General Ban Ki-moon; EU High Representative Baroness Ashton, and UN High Commissioner for Refugees António Guterres.

Mrs. Maryam Rajavi, President-elect of the Iranian Resistance, expressed her gratitude for the humanitarian approach by the U.S. Secretary of State Hillary Clinton in her December 23 statement on the situation in Ashraf for reaching a peaceful and durable solution on the Camp's residents and for her stressing their "safety and security" and that officials from U.S. Embassy Baghdad will visit (Camp Liberty) regularly and frequently." She also thanked Ambassador Daniel Fried, the Secretary's Special Representative on Ashraf for his efforts in this regard.

Mrs. Rajavi repeated the readiness of Ashraf residents to relocate to Camp Liberty with minimal assurances and underscored: The residents of Ashraf welcome Secretary Clinton's statement and naturally, anything that would be contrary to the spirit and letter of the statement would be unacceptable to them.

Having received the assurances and the letter of Mr. Martin Kobler, SRSQ, to Ashraf residents, Mrs. Rajavi announced: Despite the December 25 and 27 attacks with 107mm rockets on Ashraf, and the confirmation of various provocations in Basra and around Ashraf as a gesture of goodwill, 400 residents are prepared to go to Camp Liberty with their movable property and vehicles at first opportunity. The relocation of the first group of residents is, at the same time, a test of the Iraqi Government's attitude toward the commitments it has given to the United Nations and the United States.

Mrs. Rajavi also expressed her profound gratitude and appreciation for the efforts of Secretary General Ban Ki-moon; SRSQ, Ambassador Martin Kobler, UN High Commissioner for Refugees, António Guterres; EU High Representative Baroness Ashton, Special Advisor to EU High Representative, Amb. Daniel Fried; European Parliament Vice-President Alejo Vidal-Quadras; and Head of European Parliament Delegation for Relations with Iran, Struan Stevenson; as well as distinguished US personalities and parliamentarians from over 40 countries for their efforts to prevent violence and bloodshed and for seeking a peaceful solution.

The Iranian Resistance's President-elect pointed out that the Iraqi Government had unfortunately not accepted her participation or that of representatives of Ashraf residents and their lawyers in

خانم رجوی با تأکید بر خط قرمز بر حق ساکنان اشرف که تسليم نشدن در برابر فاشیسم مذهبی حاکم بر ایران و خواستهای رژیم ولایت فقیه است، انعطافهای پیاپی ساکنان اشرف را که اکنون با قبول پذیرش انتقال از اشرف به کمپ لیبرتی برای ترک عراق به نهایت می‌رسد به شرح زیر خلاصه کرد:

- صرف نظر کردن از حق اقامت و پناهندگی ۲۶ ساله در عراق که در ۲۲ نظریه حقوقی از سوی برجسته‌ترین حقوق‌دانان جهان تشریح شده است.

- قبول طرح پارلمان اروپا برای ترک عراق و رفتن به کشورهای ثالث.

- قبول توصیه کمیسر عالی پناهندگان ملل متحد برای ارائه درخواستهای انفرادی پناهندگی و اعلام آمادگی برای مصاحبه‌های انفرادی.

- و سرانجام پذیرش طرح آمریکا و ملل متحد برای ترک اشرف، که هزاران تن از مجاهدین طی ۲۶ سال با زحمت و هزینه بسیار، آن را از یک بیابان خشک و بی‌آب به یک شهر مدرن با دانشگاه، کتابخانه، موزه، بیمارستان، ایستگاه برق، گورستان، مسجد، پارک، دریاچه، تأسیسات ورزشی و تفریحی و پناهگاههای زیرزمینی در برابر بمبارانها و حملات مکرر رژیم ایران با موشکهای اسکاد بی، تبدیل کرده بودند.

خانم رجوی در پایان، با تشکر مجدد از همه مقامها و شخصیتها و پارلمانترها و حقوق‌دانان که برای یک راه حل مسالمت‌آمیز تلاش کردند، به لغو بلادرنگ محاصره و همه محدودیتها و تحریکات علیه ساکنان اشرف فراخوان داد و خواهان حداقل هوشیاری و مراقبت جامعه بین‌المللی، برای حفاظت از جان و حقوق ساکنان اشرف، همراه با ثبت یکایک موارد نقض تصريحات نامه نماینده ویژه دبیرکل و بیانیه‌های دبیرکل ملل متحد و خانم کلینتون، تا زمان رفتن آخرين نفر از کمپ لیبرتی به کشورهای ثالث گردید.

..... مقر فرماندهی ارتش آزادیخشن پس از تخلیه و تحويل به سازمان ملل

شرف کارزار آزادی شماره ۱ مسعود رجوى

(۲۰۱۱ دسامبر ۱۳۹۰) ۱۰ دی

... دولت عراق تعدادی از این عکسهای خاکریزها و موانعی را که قسمتهای خواهراتنان جلو مقرها و آسایشگاههای خودشان کشیده‌اند، اینها را از زمین و هوا عکسبرداری کرده و به دست نماینده دبیرکل داده‌اند که آی اینها می‌خواهند چه کار کنند! انگار که ما را بیمی از این حرفاست! خب چه کار کنیم؟ تمام دنیا می‌گوید اینها حق مقاومت دارند. اگر دولت عراق حمله‌یی می‌کرد. حالا نکرد، بسیار خوب چه بهتر! آقای مالکی در همان موضع‌گیریش گفت که اینها یک شهر عراقی را گرفته‌اند

(مالکی - ۱۳۹۰ آذر):
«قرارگاه اشرف،

وجود این سازمان در خاک عراق نقض حاکمیت عراق است. سازمانی است که به تروریسم متهم است.

چند کشور اروپایی و آمریکا و در منطقه این سازمان را متهم می‌کنند و آن را تروریستی دسته‌بندی می‌کنند.

حضور این سازمان، منطبق با قانون اساسی ما نیست چرا که قانون اساسی عراق حضور سازمانهای تروریستی و حتی هر سازمان غیرتروریستی را که برای امنیت کشور دیگری مضر است، رد می‌کند.

... مجاهدین خلق، شهربی از عراق و نه یک کمپ را آن‌چنان که در رسانه‌ها گفته می‌شود، اشغال کرده‌اند».

در آن بیانیه مریم آمده بود که: «آخر مگر اینجا یک بیابان خشک و لمبزوع نبود که مجاهدین حتی خودشان پول لوله‌کشی آب آن را پرداختند؟ مگر غیر از این است که دریاچه و پارک و مسجد و مدرسه و دانشگاه و موزه و پناهگاههای زیرزمینی و سالنهای هنری و همه اینها را شما ساخته‌اید؟ و حالا اشرف، یک شهر است که این را الان منابع متعلق به رژیم می‌گویند، نه ما! از روی خبرگزاری ولایت‌فقیه موسوم به مهر (۵ دی) می‌خوانم: «اردوگاه اشرف در استان دیاله از دهه ۸۰ میلادی، مقر منافقین بوده و طی این مدت میلیارد‌ها دلار برای افزایش امکانات اردوجاه اشرف و رفاه منافقین هزینه شده است. تا جایی که در این اردوجاه، اراضی کشاورزی، کارخانه، امکانات نظامی و تبلیغاتی و ماهواره‌یی ... وجود دارد.» این دیگر اقرار دشمن است.

به همان اندازه‌یی که حق حاکمیت عراق محترم است و ما هم حرفی ندادستیم و نداریم؛ والا که از نیروهای عراقی استقبال نمی‌کردیم، والا که این امکانات را به آنها نمی‌دادیم، والا که نماینده‌شان را نمی‌پذیرفتیم، والا که نمی‌گذاشتیم سگشان بیاید بو بکشد. والا که انگشت‌نگاری نمی‌کردیم. والا که مصاحبه نمی‌کردیم. اما به همان اندازه که حاکمیت عراق محترم است، حق مالکیت افراد بر دارایی‌شان، بر اموالشان و بر خودروشان هم محترم است.

خب آمریکا می‌تواند به خاطر منافع خودش، در جنگی که همین آقای اوباما گفت، یک جنگ ابلهانه بود (آسوشیتدپرس ۲۰ آوت ۲۰۱۲). مگر سناتور «هی‌رید» نگفت که بسا بیشتر از ویتنام، جنگ عراق بزرگ‌ترین اشتباه سیاست خارجی آمریکاست.

همین چند روز پیش تلویزیون فاکس‌نیوز از قول آقای اوباما گفت که این جنگ، یک جنگ لعنی بود. مگر به همین دلیل، برخی از عراقیها به آمریکا نگفتند که سربازهایت را که بردى، کاش این دولتی را هم که آوردى با خودت می‌بردى! به هر حال به قول فاکس‌نیوز، «عراق»ی باقی گذاشته شده که دارد از هم می‌پاشد. به هیچ صورت هم نمی‌شود آن را آرایش کرد.

..... مقر فرماندهی ارتش آزادیخواه پس از تخلیه و تحويل به سازمان ملل

اما آن‌چه که به ما مربوط است، بهشکرانه همین پیروزی، بهشکرانه همین ایستادگی بر سر صندوق صدق، بهشکرانه انقلاب مریم، بهشکرانه نقشه‌های مسیری که برخی از آنها را مرور کردیم.

با همان شاخصی که یکبار ایاد جمال‌الدین گفت:

«اینها که می‌خواهند مجاهدین را از عراق خراج کنند، نشان‌دهنده رابطه ارگانیکشان با رژیم ایران است»؛ شاخص استقلال در عراق، از آنجا که اشغالگر آن دیگر یکدست رژیم ایران است، چگونگی رابطه با مجاهدین است. بنابراین ضدمجاهدین بودن هر کس و هر جریانی، هیچ معنایی جز این که او دم یا دنبالچه رژیم ایران است، ندارد.

